

Med Hensyn til Besættelsen af disse to Afdelinger har man for 1ste Afdelings Vedkommende foreslaaet omtrent den samme Fremgangsmaade i Henseende til Valget og Tilkaldelsen af sø- og handelskyndige Dommere som nu, saa at der i de større Sager benyttes fire saadanne og i de mindre to. Til Formand for 1ste Afdeling foreslaas valgt en af Østre Landsrets Dommere og til Formand for 2den Afdeling en af Københavns Byrets Dommere, begge valgte af Kongen og uden Begrænsning i Henseende til Tid, da man gaar ud fra, at det er en af de Ting ved den nuværende Sø- og Handelsret, som der sættes Pris paa, at Formanden og Næstformanden ere faste og ikke paa Tur fungerende. Hvis dette billiges, er der altsaa paa Grund af Sø- og Handelsretten ikke Grund til at formindske Antallet af Dommere i respektive Østre Landsret og Københavns Byret, og der foreslaas derfor ingen Ændring i Lovforslagets herhen hørende Bestemmelser.

Sø- og Handelsrettens Kompetence foreslaas indskrænket til de Sø- og Handelssager, som efter Lovforslagets Regler skulle eller kunne anlægges i København. Skulde det ønskes ogsaa at henlægge Sø- og Handelssager fra den øvrige Del af Østre Landsrets Omraade under Sø- og Handelsretten i København, vilde det let kunne opnaas ved en lille Ændring i det stillede Forslag, men Udvalget har ment, at en saadan Ordning vilde vække Misnøje hos Handelsstanden uden for København, saa længe den ikke har Adgang til i en eller anden Form at blive repræsenteret blandt Dommerne i Sø- og Handelsretten, og har derfor ikke foreslaaet det. Hvad i øvrigt angaar Indførelse af Sø- og Handelsretter uden for København eller blot Medtagelse af handelskyndige Dommere i Handelssager, tror Udvalget, at dette Anliggende, der vist nok vil vise sig at være vidtløftigt og vanskeligt, bør ordnes ved særlig Lov. Dels er det et saa stort Stykke Retsorganisation, at det ifølge Grundlovens § 70 ikke bør ordnes administrativt, hvilket heller ikke skete med Hen-

syn til søkyndige Dommeres Medtagelse, jfr. Loven af 12. April 1892, dels vil det formentlig kræve et temmelig vidtløftigt Valgapparat, da man forudsætter, at der i en eller anden Form maa gives samtlige Kredens Købstæder, i alt Fald for saa vidt som de have nogen Betydning som handelsdrivende, en nogenlunde forholds-mæssig Indflydelse paa Valget af Dommerne.

For noget at hjælpe paa det, at Handelssager og for Landsretternes Vedkommende Sø- og Handelssager indtil videre ikke ville blive paakendte med Bistand af sø- og handelskyndige Dommere, har Udvalget foreslaaet, at Sø- og Handelssager uden for København med Parternes Samtykke kunne indbringes for Sø- og Handelsretten i København. Skulde denne Adgang blive meget benyttet, vil det ganske vist kunne lede til Bebyrdelse af den københavnske Sø- og Handelsret, men da Sø- og Handelsrettens Indførelse eller sø- og handelskyndige Dommeres Medtagelse uden for København saavel ved Landsret som ved Underret formentlig kan ventes indført i en nær Fremtid eller maaske allerede samtidig med den ny Rettergangsmaades Ikrafttræden, har man ikke anset denne mulige Ulempe for at være af videre Betydning.

Den her foreslaaede Ordning vil formentlig ikke medføre nogen nævneværdig Forøgelse af Udgifterne. Det eneste Punkt, hvor lidt Udgiftsforøgelse maaske vil bevirkes, er, for saa vidt Sø- og Handelsretten maa have sit eget Skriverkontor, men da dette vil have til Følge en Formindskelse af Forretningerne paa Østre Landsrets og Københavns Byrets Skriverkontorer, ville de paaregnede Udgifter til disse til Gengæld kunne nedsættes noget.

Ved det her anførte motiveres en Række Ændringsforslag, nemlig Nr. 1, 6, 8, 14, 17, 18, 27, 28, 30, 61, 62, 63, 70, 90, 92, 94, 119, 129, 132 og 135.

Med Hensyn til Lovforslagets § 2 foreslaar Udvalget under Nr. 2, at 3die, 4de og 5te Stykke udgaa; 4de Stykke har faaet Plads andetsteds, nemlig i § 9, jfr. Ændrings-